

Γνωρίζατε ότι λιώνει η μεγαλύτερη κρηπίδα πάγου στην Ανταρκτική;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η παγκόσμια υπερθέρμανση του πλανήτη μπορεί να προκαλέσει την απόσπαση της μεγαλύτερης κρηπίδας πάγου στην Ανταρκτική, κάτι που θα επιφέρει καταστροφικές συνέπειες, προειδοποιούν επιστήμονες.

Η απώλεια της κρηπίδας πάγου Larsen C θα μπορούσε να συμβεί μέσα σε έναν αιώνα, ωστόσο οι ειδικοί δεν αποκλείουν αυτό να συμβεί και νωρίτερα, με σοβαρές συνέπειες για την παγκόσμια μέση στάθμη της θάλασσας.

«Γνωρίζουμε, ότι δύο διαφορετικές διαδικασίες επηρεάζουν το τμήμα Larsen C, με αποτέλεσμα να γίνεται πιο λεπτό και πιο σταθερό» ανέφερε ο επικεφαλής ερευνητής Paul Holland της έρευνας British Antarctic Survey (BAS).

«Αν κατέρρευε αυτό το τεράστιο τμήμα πάγου, οι παγετώνες που ρέουν πίσω από αυτό θα καταλήξουν πιο γρήγορα στη θάλασσα και αυτό θα συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην αύξηση της στάθμης της θάλασσας».

Οι πιο θερμές θάλασσες και το λιώσιμο των πάγων θα μπορούσε να αυξήσει τη μέση παγκόσμια στάθμη της θάλασσας μεταξύ 40 και 63 εκατοστών μέχρι το 2100, ωστόσο υπάρχουν σενάρια που υποστηρίζουν ότι η αύξηση θα μπορούσε να φτάσει ακόμη και στα 82 εκατοστά εξαιτίας των επιπτώσεων από τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, αναφέρει δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας Daily Mail.

Η κρηπίδα πάγου Larsen C είναι η τέταρτη μεγαλύτερη που υπάρχει στον κόσμο, καλύπτοντας μια έκταση περίπου 55.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Το πρώτο τμήμα Larsen A χάθηκε το 1995. Το 2002 ακολούθησε η κρηπίδα πάγου Larsen B, η οποία είχε το μέγεθος του Ρόουντ Άιλαντ στις ΗΠΑ. Σύμφωνα με ειδικούς ερευνητές παγετώνων, το γεγονός αυτό δεν είχε ξανασυμβεί από το τέλος της τελευταίας εποχής των παγετώνων πριν από περίπου 12.000 χρόνια.

Οι θερμοκρασίες στην περιοχή έχουν αυξηθεί κατά περίπου 2,5 βαθμούς Κελσίου τα τελευταία 50 χρόνια, αρκετές φορές πιο πάνω από τον παγκόσμιο μέσο όρο.

Η τελευταία αυτή έρευνα, που δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό The Cryosphere, συνδυάζει δεδομένα από μετρήσεις δορυφόρων και οκτώ έρευνες ραντάρ διάρκειας 15 ετών, από το 1998 έως το 2012.

Σύμφωνα με αυτή, το τμήμα Larsen C έχει χάσει κατά μέσο όρο 4 μέτρα πάγου σε αυτό το διάστημα και ο πάγος από την επιφάνειά του έχει μειωθεί σχεδόν κατά ένα μέτρο. Οι πιο θερμές θάλασσες το «ροκανίζουν» από μέσα, ενώ η πιο θερμή θερμοκρασία της ατμόσφαιρας, όπως πιστεύουν οι ερευνητές, προκαλεί την απομάκρυνση του χιονιού από τη μαλακή επιφάνειά του. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο πάγος στην επιφάνεια να γίνεται πιο συμπαγής και πυκνός, κάτι που εξασθενεί την εσωτερική δομή του.

Πηγές: newsbeast.gr - ikypros.com